

Die Zeit: „Sankční mánie“ USA přivedla vztahy s Německem do „zlomového bodu“

- CZ24 News | 22. srpna 2020

NĚMECKO/USA: Dodávky plynu z Ruska byly vždy problémem německo-amerických vztahů, ale „protivítr“ z USA nikdy nebyl tak silný jako za prezidenta Donalda Trumpa, píše Die Zeit.

Poprvé vyhrožoval svým přátelům a spojencům sankcemi. Zachází s nimi jako s „nepoctivými státy“, což přivádí vztah k „zlomovému bodu“, poukazuje autor článku Theo Sommer.

Dodávky ruského plynu do Německa se staly tématem konfliktu ve vztazích mezi Washingtonem a Berlínem od dob bývalého kancléře Willie Brandta, když v roce 1970 uzavřel energetické partnerství s Moskvou, připomíná Die Zeit. **Ale nikdy předtím nebyl „protivítr“ ze Spojených států tak silný jako za prezidenta Donalda Trumpa. Jeho tvrdý tlak na sankce přivádí vztahy mezi oběma zeměmi do „zlomového bodu“,** uvádí autor článku Theo Sommer.

Bývalý prezident Richard Nixon svého času vyhrožoval Německu pokutami. A po něm je Ronald Reagan opravdu přijal. Ale tehdy Berlín projevil tvrdohlavost, a nedovolil Washingtonu zasahovat do evropských záležitostí. Němečtí politici byli podporováni v Londýně a Paříži, kvůli čemuž museli Američané museli sankce zrušit.

Rusko, i na vrcholu studené války, zůstalo vždy spolehlivým dodavatelem energetických zdrojů, pokračuje publikace. A v budoucnu bude Německo potřebovat plyn ještě více, protože zásoby modrého paliva v nizozemském, britském a norském poli se vyčerpávají a Berlín opustil jadernou energii a uhlí. Zároveň se němečtí politici nikdy „neplazili“ před Kremlem kvůli dodávkám, zdůrazňuje autor. To Trump si dovoluje „hrubá zjednodušení“ a tvrdí, že se Německo stalo „rukojmím Ruska“ a „je jím zcela ovládáno“.

Nemusíte „být chápaví k Putinovi“, abyste zjistili, že cílem amerického prezidenta je vytlačit Moskvu z evropského trhu s plynem a vnutit Němcům zkapalněný zemní plyn, vysvětluje Sommer. To je důvod, proč senátoři **Ted Cruz, Tom Cotton a Ron Johnson** vyhrožují „okamžitými a ničivými sankcemi“ ve svém dopise hlavám německého přístavu v Sassnitzu. Extrateritoriální opatření mohou ovlivnit 120 evropských podniků. **Německo pak ztratí 12 miliard eur investovaných do Nord Stream 2. Zároveň se německý dovoz plynu každoročně zvýší o 4 miliardy eur.**

A nejde jen o samotný plynovod, pokračuje autor. Nemůžeme se „smířit se zvůli USA porušovat mezinárodní normy“. „Sankční mánie“ Washingtonu byla vždy problémem. Ale za 60 let se trestní opatření proti Kubě k ničemu nedostaly. A k ničemu nepovedou v situaci, kdy se Krym připojil k Rusku. Tyto akce pouze přitlačili Moskvu k objetí Pekingu. Americké odstoupení od íránské jaderné dohody přivedlo Teherán blíže k Říši středu. Až dosud však byly sankce přijímány pouze proti skutečným nebo předpokládaným nepřátelům. Nyní jsou namířeni proti přátelům a spojencům. **„Je s nimi zacházeno jako s nepoctivými zeměmi. To je nové,“** zdůrazňuje autor.

A z pohledu 24 z 27 členských států EU jsou takové kroky nepřijatelné. USA ignorují právo Evropanů, aby se sami rozhodli, kde nakoupí energetické zdroje. Svými extrateritoriálními sankcemi porušují svrchovanost Evropy. S tím se nelze smířit. A nelze se nechat „východoevropskými traumaty“ vykoledit z kurzu, naléhá Sommer.

„Ale co dělat?“ ptá se autor. Je možné se obrátit k Mezinárodnímu soudnímu dvoru a zapojit Světovou obchodní organizaci, možná bojkotovat americké zboží. Spojené státy se však nepodřídí jurisdikci Haagského soudu, jsou v rozporu s WTO a embargo je v rozporu s evropskou zásadou volného obchodu. Proto zůstávají pouze symbolická gesta. **Pro začátek by mohly být přijaty „drtivé právní a ekonomické sankce“ proti Cruzovi, Cottonovi a Johnsonovi. Sommer navrhuje, aby jim zabránil ve vstupu do země a provádění jakýchkoli bankovních operací v Německu.**

Theo Sommer

Překlad: prvnizpravy.cz